

Universitätsbibliothek Paderborn

**Herma[n]ni buschij pasiphili Ser[mo]: Colonie in celebri
Synodo ad cleru[m] dictus: conti[ne]nens accurata[m]
exhortatione[m]: ad studiu[m] sacre scripture**

**Busche, Hermann von dem
[Köln], [1509]**

VD16 B 9946

De Antiq[ui]tate ei[us] Caput primu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-31464

circusribat Antiquitate:nobilitate:virtute . Que tria in dignitate
alicuius:humani more ingenij:principue spectant . Si ergo que / De Antiquitate:
ritur antiquitas:q; ut generis claritati:ita quoq; ipsis artib;:nō nultate ei? La
lū momentū ad dignitatē cōciliare existimat . Si ergo cuiq; q̄ris put p̄imū .
*s. ferme
scriptor
rap.*
hic quoq; antiquitas:nihil,pfecto celestis hui? antiquitate sapientie
antiquus reperiet: quā non solū omniū seculariū:sive ethnicoruū
scriptorū monumēta vetustate anteire: verū etiam vniuersis dīs
eoꝝ:atq; ipso qꝝ Joue:cū Saturno suo priorē: antiquoremq; eē
haud difficulter possum ostēdere. Nā si Lactan.firmiano credi
mus Saturno iste:q; reliquoꝝ deoꝝ parens:satorꝝ existimatus
est.nō amplius.cccxxii.annis: ante bellū troianū vixit: quo tpe
Belus assyriis:babylonisq; impauit:quū cōtra Moises huius
sapiētie non parū curiosus affectator:septingētis ferme annis: h
codem bello antiquor reperiat.Tanto ergo tpe:hec canonica:di
uinaꝝ scripture:non mō ante cūctos gentiliū phos:sed ante ip
sos quoq; illoꝝ deos:amatores:veneratoresq; suos habuit Gre
ci scriptores ꝑplures:phiam rem antiquissimā (q̄si ob id venera
biliore)ostēdere cupiētes:quū vetustissimos eius auctores p̄fe
runt Orpheū thracem:aut lybicū athlantē:aut Vulcanū aegyp
tij Filifiliū:nomināt:quos Diogenes Laertius coarguēs: tan
q; ob ignoratiōes recte factorꝝ inuētorūꝝ grecie:ea tribuerit bar
baris:q; p̄pria sint grecorꝝ inuēta . Musaeū atheniēsem:z theba
nū Linū:haud quaꝝ etate multū supiores:phie reptores ipseas
signat Conceditq; alterū deoꝝ generationē tradidisse p̄mū:sphe
ramq; inuenisse:z ex uno fieri atq; in idipm denuo resolui oia di
pisce Linū vero scripsisse mudiſtitutionē:solis itē z lune cursus:
animaliūꝝ:ac fructū generatiōes notauisse:z a se inuestigatas
attētissimisq; curis cōprehēsas:noticie posteritatis tradidisse . S
ne his p̄phanis:diuitius īmoremur . Si ex etate dignitatis vene
rabilitatisq; quenire quippam ad artes ipsas solet:aut p̄t. Quis
nesciat oīs disciplinas omniū tū grecorꝝ:tū barbarorꝝ:a vera hac
christianaꝝ phia (quā peculiari noīe grecaꝝ nomēclatura theo
logiā nūc dicim⁹) infinito euī spacio:ūmensog; interuallo annoꝝ
post tergū relinqui.Qd ipa:q; suā etatem optime nouit:pos ſa
lomonis apte nobis annūciat dicens.Dñs possedit me ab initio
viarū suarū:anteq; quicq; fieret a principio. Ab eterno ordinata
sum:z ex antiquis anteq; terra fieret. Necdū fontes aquarū erupe
rant:necdū montes graui mole conſliterāt:ante oēs colles ego
parturiebar.Adbuc terra nō erat:z flumia:z cardines orbis ter

[a5]

re Quādo parabat celos ego aderam: quādo certa lege: et gyro
vallabat abyssos. Quando ethera firmabat sursum: et librabat
fontes aquarū. Quādo circūdabat mari terminū suū: et legē po-
nebat ne trāsirent fines suos. Quādo appēdebat fundamēta ter-
re: cū eo eram cūcta disponēs: Hōne innuenta: que hominū sunt
antiq̄ssima: collata cū hac antiq̄tate: pene recentia: ac nūc pdita
exortaq̄ om̄ia videri possunt: Ubi ergo nūc illi periti chronicō-
rū: et tēpoz pfessores ex gentibz: qui doctrinā hanc coarguere ni-
tebant. tanq̄ nouā: et recens confictā: ignorātes (vt p̄clare inq̄t
Lactatius) ex q̄ fonte: sancte religionis origo manauerit. Scio
ego non exigua manū eruditop̄ hominū hoc euo nostro: quibz ē
mirū antiq̄tatis studiū: adeo q̄ nihil ferme p̄ter ipam antiq̄tatez
sua cura: suaq̄ admiratione: dignū arbitrētur: vt qua in cariosis
edificijs: aut obscuris statuis: aut caducis picturz: aut rubigino-
sis: minutisq̄ nūmisimatis aīaduersa supra modū sepe delectētur
Qui si veri esse vellent (vt videri gestiūt) antiquarij: imp̄mis mi-
hi: preq̄ om̄ibz hanc vnā antiquitatē cōsectarētur: mirarēturgz:
eiq̄ velut honorate matri occurrerēt: adstanti in excelsis q̄busq̄
verticibz: in medijs viarū semitis: in patentibz urbium portis: in
ip̄sis quoq̄ ediu foribz: et clamitati. Accipite disciplinā meam: et
non pecuniā: doctrinā magis q̄s auris eligite. Sed quoniā nō tā
copia spectāda est mihi: q̄ modis retinēdus in sermone: ab his
De Nobis paucis q̄ de antiq̄tate sunt dicta hacten⁹: Nobilitatē: qua lic⁹ sa-
litate sacre crescripture strictum iam: et p̄ inuolucra ac integumēta quedā p̄/
sc̄ptu. La/ spiciam⁹ tantūmodo Hā aspiciendi: et euoluendi illā penit⁹: nul-
put. q.
li hom̄ magis potestas fuerit: q̄s nycticoraci: aut noctue: immo-
ta luminū acie: p̄ferre ac perpeti claritatē solis. Et vt compatiōe
aliqua: licet subabsurda hoc dilucescat. Agite executiam⁹ breui-
ter: duas p̄cipue nobilitatis sciētias humanit⁹ inuētas: phiam et
ciuilem facultatē. Quid q̄so habēt omniū phoz bibliothecē: par-
huic sacre doctrine. Esto p̄tineant multa: de virtute: de iusticia:
de honestate: multa etiā cōtra vicia grauier et cōstanter edisserāt
Sed quorsum hec vel quo tendūt: Nihil eoꝝ certe p̄pter diuinis
tatis cultū: aut future beatitudinis spem: suscipi oportere ostendunt: sed om̄ia ad p̄sentis vite felicitatē ipsi p̄cepta: disputationes
q̄s suas referūt. An nō ipse: omniiū istoz acutissim⁹ Aristoteles:
summū hois bonū: ex corpis: fortune: et anūi bonis simul cōsti-
tuit: Unde satis apparet: illū felicitatē in hac vita posuisse. Qd
palā dep̄bendis in p̄mo Ethicoꝝ: vbi cōtra Solonis sententiā:

